

[Indenrigsministeren.]

jeg tror alligevel, naar alt kommer til alt, at det er det sidste, vi maa have Opmærksomheden henvendt paa.

Naar man ser paa de Oplysninger, der findes i Saneringskommissionens Betænkning om, hvor de Personer er blevet placeret, som har maattet flytte paa Grund af tidligere Saneringer, faar man ogsaa det Indtryk, at de paagældende ved at gaa ud i det frie Boligmarked har fundet passende Lejligheder, der ikke har været væsentlig dyrere, ja, i mange Tilfælde billigere end dem, de havde i den gamle Bydel.

Det, Lovgivningsmagten og Administrationen maa tilstræbe, er, efter min Opfattelse, at naar denne Sanering efter Lovforslagets Gennemførelse tager Fart, bør man simpelt hen i en By som København og i andre større Byer, hvor Loven kommer til at virke, skønne over — saadan som man kan det paa Grundlag af de Oplysninger, der skal foreligge —, at der i det kommende Aar vil blive nedrevet saa og saa mange Lejligheder i Slumkvartererne, og at der følgelig maa skaffes Sikkerhed for, at man gennem Kommunen eller paa anden Maade tilvejebringer lige saa mange Lejligheder til Priser, som svarer til de gamle Lejligheders. Og i den Henseende er det, jeg i Folketinget — jeg tror det staar i Folketingsudvalgets Betænkning — har givet Tilsagn om, at hvis Rigsdagen ønsker det, vil der blive indføjet en Bestemmelse i den gældende Lov om Boligbyggeri gaaende ud paa, at de fornødne Midler til forøget Boligbyggeri i saadanne Tilfælde skal stilles til Raadighed. Ogsaa herom er jeg villig til at forhandle i det kommende Udvalg.

Stensballe: Jeg vil blot sige til den højtærede Minister, at naar jeg talte om, at der ikke var nogen grundig Behandling, saa tænkte jeg paa det Udvalg, der var nedsat her i Landstinget, forinden Rigsdagen blev opløst, men jeg gaar ud fra, at vi nu faar nedsat et Udvalg, og at vi der faar Lejlighed til at behandle Spørgsmaalet adskilligt grundigere, end det lykkedes sidste Gang.

Det, jeg i øvrigt særlig har hæftet mig ved, er § 14. Jeg sagde før, at efter min Anskuelse bygges der for meget paa Formodninger og for lidt paa Kendsgerninger — ja, det var lidt andre Ord, jeg brugte —, og jeg mener, at der ikke er fornødent Kriterium til at optræde saaledes, som man kan optræde efter § 14. Den højtærede

Minister sagde, at der skulde sundhedsmæssige Mangler til. Ja, det er muligt, men der staar udtrykkeligt i § 14, at Boligen kan have sundhedsmæssige Mangler, men dog ikke saaledes, at den skal forbydes straks, og det er ikke alene det sundhedsmæssige, det drejer sig om, for der staar i den efterfølgende Linie, at det kan være uheldig Byggemaade i Forhold til det, der ellers er opført her i Landet. Her er altsaa Tale om noget helt andet end det rent sundhedsmæssige. Hvis vi kan faa dette ud, kan jeg udmærket godt forhandle om Lovforslaget, men det farlige er efter min Mening, at der gennem disse Paragraffer i Kapitel III ligefrem kan paabegyndes en Devaluering af en Ejendoms Værdi, saa snart man har erklæret, at den eventuelt skal nedrives efter saa og saa mange Aars Forløb. Her er det, man efter min Opfattelse begynder at omgaa Grundlovens § 80. Men dette og andre Spørgsmaal kan vi jo drøfte videre i Udvalget.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg maa have Lov til at sige til det ærede Medlem (Stensballe), at han læser ikke § 14 rigtigt. Det er ikke rigtigt, at Forbudet kan nedlægges alene paa Grund af uheldig Byggemaade eller daarlig Vedligeholdelse; det gælder kun, hvis Byggemaaden tillige har sundhedsfarlige Mangler — ja, det er et rent sprogligt Spørgsmaal, saa det maa jeg kunne blive enig med det ærede Medlem om.

Saa vil jeg til Slut blot sige, at jeg altid — jeg havde nær sagt: har været en Hund efter grundig Behandling, og en saadan vil jeg ogsaa gerne være med til her. Men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han for sit Vedkommende ikke vil bidrage meget stærkt til, at Grundigheden ikke gaar saa vidt, at Lovforslaget først kommer til Behandling igen, naar man kan anvende Forretningsordenens Bestemmelser til at sinke Sagen.

Stensballe: Jeg kan sige til den højtærede Minister, at noget saadant er ikke Meningen. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Tak!). Jeg har engang tidligere her i Salen set et andet Parti standse et Forslag i en Rigsdagssamling; det medførte, at der blev fuld Enighed om det i den næste Samling. Jeg vil haabe, at det ogsaa kan gaa saadan her, men jeg vil indrømme, at Haabet maaske ikke er alt for stort efter den højtærede Ministers Udtalelser nu og tidligere.